

Oppepper

Toen hoorde ik een stem

Er was stilte, en toen hoorde ik een stem...

(Job 14:16)

Een aantal jaren geleden werd mij een boekje in de hand gedrukt. Het heette 'Ware vrede' en was al heel lang geleden geschreven. Het raakte me enorm. De boodschap was dat God in de diepten van mijn wezen geduldig wachtte totdat Hij tot me kon spreken, als ik maar stil genoeg zou zijn om Zijn stem te horen. Ik dacht dat dit een peulenschilletje zou zijn, dus begon ik stil te worden. Maar zodra ik was begonnen, brak er een hels spektakel in mijn hoofd los van allerlei stemmen, geschreeuw en lawaai dat zowel van buiten kwam als van mijn eigen innerlijk. Uiteindelijk kon ik niets anders meer horen dan verwarring en drukte.

Sommige stemmen waren van mijzelf; mijn eigen vragen, gebeden en twijfels. Maar er was ook storing van onze aartsvijand de duivel en van de verwarring van de wereld. Aan alle kanten werd er aan me getrokken. Op het ene moment hoorde ik loftuitingen en dan weer werd ik belaagd door knagende onrust. Ik dacht dat ik ernaar moest luisteren, er op moest reageren, en ik worstelde er mee. En toen sprak God. Die zei: "Wees stil en weet dat Ik God ben."

Direct daarna kwamen er weer nieuwe gedachten vol zorgen over morgen, en wat er allemaal moest gebeuren of zou kunnen gebeuren, maar weer zei God: "Wees stil."

En toen begon ik toch te luisteren naar die stilte van God. Heel langzaam leerde ik te gehoorzamen en begon ik mijn oren af te sluiten voor ieder geluid. Na een tijdje merkte dat ik dat die andere, verwarrende stemmen me niet langer lastig vielen. In plaats daarvan bespeurde ik een kleine stille stem in het diepste van mijn wezen, die begon te spreken met onuitsprekelijke tederheid en kracht en troost. Toen ik er naar luisterde, veranderde alles. Die stille, kleine stem werd de stem van gebed voor me, de stem van wijsheid, de stem van plicht en ik hoefde niet meer zo hard na te denken of zo verwoed te bidden of zo mijn best te doen om te vertrouwen. Die "kleine stille stem" van de Heilige Geest in mijn hart was Gods gebed in het geheime kamertje van mijn ziel, het was Gods antwoord op al mijn vragen, Gods leven en kracht voor ziel en lichaam en werd de vaste grond van alle kennis en alle zegen: want het was de stem van de levende God in eigen persoon. Hij leidde mijn leven, en gaf me alles wat ik nodig had.

Dat is de manier waarop onze geest het leven van onze verrezen Heer moet indrinken. Zo gaan wij gesterkt verder in de strijd en de plichten van het leven. Zo zijn wij als een bloem die in de schaduwen van de nacht de koele kristallen dauwdruppels opzuigt. Maar net zoals dauw nooit valt tijdens een stormachtige nacht, zo komt ook de dauw van Zijn genade nooit tot een rusteloze ziel. Wees stil en weet dat Ik God ben.

